

3. Przeciwno sprawozdaniu z oceny skarżąca podnosi cztery zarzuty:

- Zarzut pierwszy, dotyczący sprzeczności w stanowisku ESDZ;
- Zarzut drugi, dotyczący naruszenia obowiązków bezstronności i neutralności;
- Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia obowiązków wspomagania, dbałości i dobrej administracji;
- Zarzut czwarty, dotyczący braku uzasadnienia i naruszenia prawa do obrony.

(¹) Utajnione dane poufne.

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2020 r. – Republika Czeska / Komisja

(Sprawa T-335/20)

(2020/C 247/60)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula i J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji wykonawczej Komisji (UE) CCI 2014CZ06RDNP 001 z dnia 30 marca 2020 r., w którym zawiesiła ona płatności okresowe związane z Programem rozwoju obszarów wiejskich Republiki Czeskiej na lata 2014–2020 odnoszące się do wydatków dokonanych w okresie od 16 października 2018 r. do 31 grudnia 2018 r. [notyfikowanej jako dokument nr C(2020) 1857 final];
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, który wynika z naruszenia art. 41 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej (¹). Komisja bowiem błędnie zakłada, że dotacja, do której odnosi się zawieszona płatność, została udzielona niezgodnie z przepisami krajowymi. Do naruszenia odnośnych przepisów krajowych nie mogło jednak dojść, ponieważ przepisy te nie mają zastosowania do rodzaju dotacji, których dotyczy zawieszona płatność.

(¹) Dz.U. 2013, L 347, s. 549.

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2020 r. – Galván Fernández-Guillén / SRB

(Sprawa T-340/20)

(2020/C 247/61)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Galván Fernández-Guillén (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Romero Rey i I. Salama Salama)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SRB/EES/2020/52 z dnia 17 marca 2020 r. w sprawie konieczności przyznania rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom, w stosunku do których zastosowano działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia podstawowego prawa własności prywatnej, ze względu na to, że Banco Popular miał w chwili restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatni majątek netto, który nie uzasadniał pozbawienia papierów wartościowych bez rekompensaty.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa własności z uwagi na brak jasnych kryteriów wyceny przy objęciu Banco Popular restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdyż zastosowano z mocą wsteczną nowe kryteria przyjęte w rozporządzeniu delegowane Komisji (UE) 2018/344⁽¹⁾, które weszło w życie dopiero 29 marca 2018 r., czyli osiem miesięcy po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular.
3. Zarzut trzeci, dotyczący braku niezależności Deloitte przy wycenie 3, na której wyłącznie oparta jest decyzja JUR/EES/2020/52, skoro ta sama spółka audytorska dokonała tymczasowej wyceny 2.
4. Zarzut czwarty, dotyczące naruszenia prawa do obrony, ze względu na to, że SRB nadal przetrzymuje określone informacje jako zastrzeżone i utajnione przed akcjonariuszami i wierzycielami Banco Popular, pod pretekstem, że „ich ujawnienie mogłoby naruszyć prawo do obrony podmiotu w toczących się sporach”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/344 z dnia 14 listopada 2017 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dotyczące metody wyceny różnicy w traktowaniu w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2018, L 67, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2020 r. – El Corte Inglés/EUIPO – Unión Detallistas Españoles (unit)

(Sprawa T-344/20)

(2020/C 247/62)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel(-e): adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Unión Detallistas Españoles S. Coop. Unide (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy unit – zgłoszenie nr 16 542 078

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 marca 2020 r. w sprawie R 2005/2019-5